

Chamaecyparis lawsoniana 'Lutea'

cyprysik Lawsona 'Lutea'

(C) fot. Lucjan Kurowski

Bardzo stara odmiana o wzniesionym, szeroko kolumnowym pokroju i umiarkowanym tempie wzrostu, osiągająca po 10 latach uprawy 2-2,5 m wysokości. Pędy mocne, ułożone horyzontalnie wokół pnia, ze zwieszającymi się końcami. Gałązki duże, delikatne, pierzasto rozpostarte, płasko ułożone na pędach, opadające ku ziemi. Łuski małe, ściśle przylegające do gałązek. Barwa gałązek złocistożółta, połyskująca, jaśniejsza na młodych przyrostach, na starszych ciemniejsza, a w przypadku gałązek położonych wewnątrz korony jasnozielona. Odmiana wrażliwa na silne mrozy, obecnie rzadko uprawiana, zastąpiona przez nowsze odmiany o żółtym ulistnieniu. Wymagania glebowe i wilgotnościowe przeciętne. Dobrze rośnie na stanowiskach słonecznych, zacisznych i osłoniętych. Polecana do sadzenia w ogrodach przydomowych, głównie w zachodniej części kraju.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: R. Smith 1873 Gardeners' Chronicle and Agricultural Gazette 1873:6; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Szkółka G. i W. Rollison, Tooting (Londyn) Wielka Brytania
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	szerokostożkowy

docelowa wysokość	od 5 m do 10 m
barwa liści (igieł)	żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	zielone kuliste szyszki, szyszkogody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki
nagrody	FCC, AGM
strefa	6b
autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;	

